

JEAN SLOOVER: « NAAKTE GRONDEN »

Het is in 2008 dat ik weer begin te tekenen, een tijdverdrijf van in mijn kinderjaren, en ik de aquarel ontdek onder leiding van erkende artiesten zoals Cao Bei An, Pierre Chariot, Roland Palmaerts en Pierre Sentjens. Ik hou van natuurlijke landschappen. Deze, die tijdens mijn cruises, meevaren met het zeil. Deze die eveneens mijn lieveling schrijver-reizigers ontroeren: Fromentin, Loti, Eberhardt, Bouvier, Lacarrière, Frison-Roche, Monod, Tesson, enz. Ik ben zo aan deze milieus gehecht dat ik ze, met behulp van mijn palet, juist en sober wil weergeven, de onwaarschijnlijke overeenstemming van hun structuren, hun lichten en hun tonaliteiten. Het succes van een eerste tentoonstelling van deze schilderijen in de galerie „Emergeart“ in Limal heeft me ertoe aangezet om de ervaring te vernieuwen. Dit keer heb ik mij uitgedrukt in grotere formaten, die minder figuratief zijn, een wildere natuur, matiger, meer ongastvrij misschien, onbereikbaar in ieder geval. Een esthetische verkenning die minder lofrede wil zijn van naakte gronden, dan een symbolische hulde opgedragen aan degenen, die, aangetrokken door hen, de durf hebben om zich er te wagen.

Licentiaat in politieke en diplomatieke Wetenschappen, prijswinnaar van de universitaire staat wedstrijd van 1972, Jean SLOOVER - met als echte naam Paul HENRIET - heeft achter zich een loopbaan binnen het federale openbare bestuur waar hij zich aan de raadgevende functie en het sociale overleg heeft gewijd: ingetreden in de centrale Raad van de economie vanaf het einde van zijn studies aan de Universiteit, is hij er, gedurende veertig jaar, verantwoordelijke geweest van de dossiers betreffende de democratisering van de onderneming en de duurzame ontwikkeling, alvorens zijn pensioen te nemen in 2011 was hij Adviseur bij de Directie. Auteur van verschillende essays, waarvan twee boeken, over een recent onderhoud met de PS Minister Paul MAGNETTE, gewijd aan het socialisme en het nationalisme, heeft hij eveneens, onder pseudoniem, een belangrijke kritische activiteit als chronoloog in menswetenschappen uitgevoerd. Prijs Ex-Libris 2003, heeft hij talrijke bijdragen geleverd voor de Franse periodieken, «Le Monde » en « Alternatives économiques », alsook « Le Vif/L'Express » en « Le Soir ». Momenteel werkt hij regelmatig samen met „Espace de libertés“, het maandblad van het Leken Centrum, en „Lectures“, het tijdschrift van de bibliotheken van de Gemeenschap Wallonië-Brussel. Buiten schilderen, wijdt hij zijn vrije tijd aan zeilen en de onderwaterduiken.